

HUMORISZTIKUS KÉPES KÖZLÖNY.

Megjelenik minden hó 1-én.

FELELŐS SZERKESZTŐ: KÉNKŐ. — KIADÓ: BARTALITS I.

ELŐFIZETÉSI DIJ BUDAPESTEN, VAGY VIDEKRE POSTÁN BÉRMENTVE: EGÉSZ ÉVRE 1 FORINT.

EGYES SZÁM ÁRA 10 KRAJ CZÁR.

ELŐFIZETHETNI:

BUDAPESTEN: VIII., ESZTERHÁZY-UTCZA 12, SZ. VIDÉKEN: MINDEN POSTAHIVATALNÁL.

BUDAPEST.

BARTALITS IMRE GYORSSAJTÓNYOMÁSA.

1887

Tisztelt olvasóinkhoz!

Legörvendetesebb jele az antiszemita eszme terjedésének, s minden igaz keresztény kebelben való meggyökerezésének az a határtalan lelkesedés, melylyel elvtársaink a hazánk megrontására törekvő zsidó népet ostromozó közlönyök iránt viseltetnek. Oly tömegesen érkeztek eddig is hozzánk úgy édes hazánkból, valamint a külföldön élő magyaroktól a biztató, szebbnél szebb, hazafias levelek, — sürgetve a „Füstölő“-nek mielőbbi folytatását, — hogy mi boldog szívvel, önérzetes buzgalommal, a jó ügy, magasztos célok érdekében hozzá fogunk a nehéz munkához. Mi elzsidósodott honunk társadalmi kinövéseit szurkáljuk szatirikusan, humorosan, élczelve. A ki nyíltságot, igazmondást, vigságot szeret: hozzánk áll.

Lapunk úgy beltartalomra, irányára, mint külsejére, terjedelmére nézve marad a régi. Ára is annyi lesz, mint az első évben: **E g é s z e s z t e n d ő r e: 1 forint.** Havonként egyszer

jelenik meg. Jeles tollu munkatársaink bátor seregét iparkodunk folyton szaporítani, s bárkitől alapos forrásból eredő, jordánok viselt dolgait szívesen szellőztetjük. Képeink legjelesebb rajzolóik művei.

Régi előfizetőink — kiknek lapunk az előfizetés daczára nem járt — a „Füstölő“-t előfizetésük leteltéig kapják. Mutatványszámokkal szívesen szolgál a kiadó-hivatal.

Mi megtettük, s megteesszük mindig kötelességünket. Most már csak a t. közönségen áll, hogy bennünket érdemünk szerint, előfizetéseivel minél nagyobb mérvben támogasson, mert egyesült erővel az igaz ügynek diadalt arathatunk.

Hazafias üdvözzettel

Budapestben, 1886. december hóban.

A „Füstölő“ szerkesztősége és kiadóhivatala.

Pártunk manifesztuma.

Az orsz. antiszemita párt 48-as függetlenségi és mérsékelt ellenzéki árnyalata, a közös antiszemita elv győzelme érdekében, az október hó 29-én tartott kongresszus alkalmával azon megállapodásra jutott, hogy egymást a jövő évi választásoknál a kerületekben lehetőleg támogatni fogja. Ugyanez alkalommal elhatározott, hogy a kerületek választó polgáraihoz úgy a 48-as függetlenségi, mint a mérsékelt ellenzéki antiszemita párt központi végrehajtó bizottsága felhívást fog intézni. E felhívás a napokban jelent meg s szétküldözése, terjesztése is az országban azonnal megkezdett. „Mindazokat, mondja a felhívás egyik passusa, a kik nem akarják, hogy a jelenlegi kormány és pártja, valamint a zsidókkal cimboráskodó s a zsidók kegyeiért a kormánypárttal versenyző zsidóbarát mérsékelt ellenzéki párt és zsidóbarát függetlenségi és 48-as párt politikája mellett, Magyarország néhány évtized múlva Zsidóországga legyen, a melyben gyermekeik s unokáik a zsidók béreseivé és szolgálivá legyenek, hanem azt akarják, hogy ez az ország a mienk, a magyaroké maradjon, s utódaik kegyelettel emlékezhessenek meg róluk, hogy egy jólétnak örvendő boldog hazát hagytak hátra gyermekeikre és unokáikra: mindezen választó polgárokat ezennel felhívjuk, hogy az antiszemita párt központi végrehajtó bizottságához (Budapest, IV. kerül. Ujvilág-utca 14 sz.) bizalommal forduljanak, s vele karöltve a pártszervezkedést az egyes kerületekben mielőbb keresztülvigyék“. Végül megjegyeztetik, hogy a felhívást vidékükön terjeszteni akarók forduljanak levélileg a végrehajtó bizottsághoz s az a felhívás kellő mennyiségű példányát ingyen megküldi számukra. A végrehajtó központi bizottság nevében a felhívást a 48-as függetlenségi részéről **Ó n o d y** Géza, **d r R á c z** Géza, **S z e m n e c z** Emil, **V a d n a y** Andor és **V e r e s s** József, — a mérsékelt ellenzékiek részéről **I s t ó c z y** Győző; báró **A n d r e á n s z k y** Gábor, **C s ú z y** Pál, **d r. N e n d t v i c h** Károly és **d r. K o m l ó s s y** Ferencz irták alá. Ez a felhívás az első nagyobb

hulláma a jövő évi választásoknak. Tekintve pedig, hogy a képviselői mandatum ezentul már öt évre szól, számíthatunk olyan elkeseredett választási harczokra, a melyenek még nem voltak Magyarországon.

Vidéki levelezés.

Egy paksi elvtársunk örvendetes eseményről értesíti lapunkat, melynek hallása is nagy riadalmat szült Izrael eltaszított népe között. Beütött a Jordánok közé a fioxéra. A gójkok ébrednek és látnak, itt van a zsidókra nézve a veszedelem, a Konkurentia képében. A jordánok alsóbb körében, néhány nap óta sötét arczok láthatók. Talán még az Andrassy-ut rokonvallású palotái is felhúzták volna a gyászlobogót, ha nem lennének olyan előkelők és fényesek a családból és uzorából. A felekezeti paloták tőzszeredságában, a Szercecsen- és Rombach-utczák legfeketébb szemétdombjai körül azonban annáljobban tanakodtak kétségbeesett handlék csoportjai, hogy hol lehetne az ő nagy nemzeti gyászukhoz elhasznált könyveket kapni — feleáron. A tőzsdén még a legszájasabb börziánér is fekete bánattól rezgő hangon inténálta az „iach geb iach nehm“ kezdű nemzeti dalt s a gyöngébb szívűek már már önkénytelenül is koporsóba és prima finomságu gyászoszövetekben kezdtek csinálni buza és spirítusz helyett. A külvárosi ghezzo jeunesse dorée-ja testületileg elhatározta, hogy a felekezeti gyász jeléül három hétig nem változtat inget. A főváros keleti negyedeiben eszlári hangulat uralkodik mindeütt. Veszedelemben forog Izrael, ó-testamentomi írórtársaink óta nem irtak meg ilyen veszedelmet. Mióta Salamon király templomába kő nem maradt kövön és az ur választott népét babyloni fogságba hurczolták antiszemita pogány királyok, azóta nem gyászolt Izrael úgy, mint a hol gyászol mostanság. A nagy nemzeti gyász tulajdonképi okáról tudósítónk szolgál közelebbi felvilágosítással: Ott olvassuk, hogy Tolnamegyében Sár-Szent-Lőrinczen „keresztény önségélyző és fogyasztási szövetkezést“ alakítottak a polgárok. Ennek az lett a követkevése, hogy Lőrinczen már keresztény ember fujja a háromliku sipot és hordja a bugyrot. — Szóval, Sár-Szent-Lőrinczen megszületett — az első keresztény handlé. A zsidó handlé nem birta vele a konkurencziát és kénytelen volt beadni a sipot. Ez az Izrael veszedelme, s azért borultak gyászba az ő fiaik, s a sipszó, mely Szent-Lőrinczen elhangzott, egy egész nemzeti foglalkozás pusztulását jelenti Izrael fiaik elkeseredett arczczal fordulnak Tolnamegye felé és elméláznak a jövődkről. Elgondolják magukban, hogy el fog következni az a kor mikor repülő izraeliták már olyan kevesen lesznek, hogy mint ritkaságot, meztárségesen, kormányköltészen kell őket behordani és el fog köv tkezni az idő, a mikor az utolsó zsidó handlét mint hazai unikumot fogják spiritu-zban majd mutogatni a nemzeti muzeum régiséggyűjtésében. B. H.

A Füstölő kiadóhivatalában

leszállított áron megrendelhető:

Tisza Eszlár a multban és jelenben.

Irta Ónody Géza. A vaskos kötet ára 1 frt.

Zsidóvilág Magyarországbán.

Regény 3 kötetben. Irta Salvator. A 3 kötet ára 1 frt.

Csak keresztényeknél vásároljunk!

A világ legolcsóbb, legszebb s legérdekesebb

regényei

70—80% árleszállítással. — Kötetje 1 frt helyett most csak 30—50 kr. (Nagyban véve 20—23 kr.)

(A könyvek mind teljeselek, újak, tiszták és felvágatlanok.)

	kötet	Bolti ár	Most
1) Abottól	1	1.20	— .40
2) Badéretől	1	1. —	— .30
3) Belot Adolftól	1	2. —	1. —
4)	2	4. —	— .50
5) Bibra Ernőtől	2	3. —	1.50
6) Boisgobey Fortunetól	6	6. —	2.10
7)	5	5. —	2. —
8)	5	5. —	2. —
9)	6	6. —	1.80
10) Braddontól	3	3. —	1.50
11)	2	1. —	— .80
12) Brot Alfonztól	5	5. —	2. —
13)	2	2. —	— .80
14) Claretietől	3	3. —	1.20
15)	3	3. —	1.20
16) Colombier asszonytól	1	1. —	— .40
17) Creville Henrikstől	1	1. —	— .30
18)	1	1. —	— .40
19) Daudettől	1	1. —	— .40
20)	1	1. —	— .40
21)	2	2. —	— .80
22) Diquet Károlytól	3	3. —	1.20
23) Dobsa Lajostól	1	1.20	— .60
24) Id. Dumas Sándortól	17	23.40	5.95
25) Enault Lajostól	3	3. —	1.20
26)	1	1.20	— .80
27) Feuillet Octavetól	1	1. —	— .40
28) Hugo Victortól	12	12. —	6. —
29) Jaime Adolftól	2	—	— .60
30)	2	—	— .60
31) Kock Pál	1	1. —	— .50
32) Lermína Gyulától	2	—	1. —
33)	2	2. —	1. —
34) Montépin Xavértől	8	8. —	3.20
35)	3	3. —	1.50
36)	4	4. —	1.60
37)	7	7. —	2.80
38)	5	8. —	3.20
39)	2	2. —	1. —
40)	4	4. —	1.60
41)	3	3. —	1.20
42)	3	3. —	1.20
43)	7	7. —	3.50
44)	9	9. —	3.60
45)	4	4. —	1.60
46)	4	4. —	1.60
47)	3	3. —	1.20

	kötet	Bolti nr.	Most
48) Montépin Xavértől	2	2. —	— .80
49)	4	4. —	1.60
50)	4	2. —	2. —
51)	2	2. —	1. —
52)	3	3. —	1.50
53)	2	2. —	1. —
54) Mortiertől	2	2. —	— .60
55)	2	2. —	— .60
56) Ponsón de Terrailtől	11	11. —	5. —
57)	10	10. —	5. —
58)	7	7. —	2.80
59)	3	3. —	1.20
60)	2	2. —	— .99
61) René de Pont Jest-től	2	2. —	1. —
62)	3	3. —	1.20
63) Richébourg Emilől	3	3. —	1.20
64)	7	7. —	2.10
65) Saunière Páltól	1	1. —	— .40
66) Sirven Alfréditől	2	2. —	1. —
67)	3	3. —	1.50
68) Strettontól	3	3. —	1. —
Sue Jenőtől	17	17. —	5.10
69)	5	5. —	2. —
70)	3	3. —	1.20
71)	2	2. —	— .80
72)	2	2. —	— .80
73)	1	1. —	— .40
74)	2	2. —	— .80
75)	2	2. —	— .80
76) Tissottól	3	3. —	1.50
77) Werner G.-től	2	2. —	1. —
78) Wilsontól	2	2. —	— .80
79)	2	2. —	1. —
80) Zola Emilől	2	2.40	1.40
	3	3. —	1.50

Az ezen 286 kötetből álló 81 regény együtt és egyszerre rendelve meg, 291 frt 80 kr. bolti ár helyett 65 forintért kapható

32 író és költő

— a „Hölgyek Lapja” munkatársai — arcképei fényes nagy műlapon a következő arcképeivel: Ábrányi Emil, Balázs Sándor, Benedek Adalár, + Buloyovszky Gyula, Dengi János, Endrődy Sándor, Erdősi Dániel, Gáspár Imre, Hajnalka, Hentaller Elma, Inczédy László, Kompolthy Tivadar, Krisztkovich Ede, Lauka Gusztáv, Majláthy Flóra, Milassin Vilmos (Jordög Róbert), Milkó Izidor, Ifj. Nagy György, Nogáll Janka, Rengei Mylander, Reviczky Gyula, Sándor Kálmán, Sümegi Kálmán, Szabó Endre, Szana Tamás, Szász Károly, Szegfy Emilia, Szilárda Szulik József, + Tóth Kálmán, Váradi Antal, Vértési Arnold.

A 32 nagy arcképet tartalmazó ritka fényes műlap (mely bármely salonnakis díszére alkalmas) ára 5 frt. Előfizetőink azonban megrendelhetik nálunk 1 frt kedvezményáron, (csomagolás és a feladóvevény bélyeg költsége fejében még külön 11 kr. jár.)

Levelezőink arcképcsarnoka 32 arcképet tartalmazó nagy műlap ára szintén csak 1 frt. Végül szerződünk egy zeneműkereskedővel is, ki előfizetőink részére bármely **Budapest**en megjelent zeneműre 25% -tól, tehát egy negyedrésszel) olcsóbban ad a bolti árnál. Ezek is nálunk rendelendők meg a pénz beküldése, vagy utánvét mellett.

MILASSIN VILMOS

szerkesztő-kiadó.

Budapest, IV. Szervita tér 8.

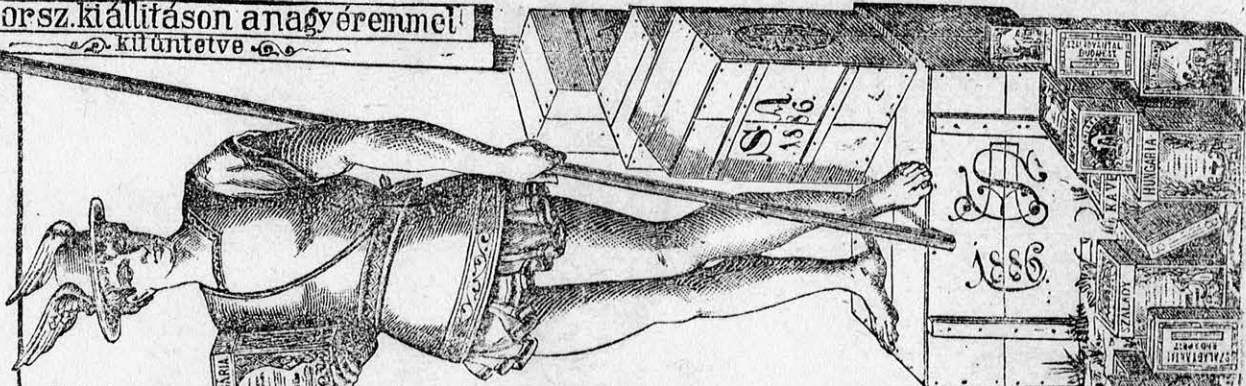
A legfényesebb magyar heti-divatlap a

HÖLGYEK LAPJA

Szerkeszti és kiadja Dr. Milassin Vilmos. Budapest, Szervitater 8. szám.
Előfizetési díj egész évre 10 frt, félévre 5 frt, negyedévre 3 frt.

Az 1885-iki Orsz. kiállításon nagyéremmel kitüntetve

HUNGÁRIA KÁVÉ

tisztán használva, pótolja a drága ázsiai kávé s egészségese-
seknek ugymint betegeknek fe-
ketén vagy tejjel vegyítve egy-
aránt kitűnő tápeledel. Gyó-
mor- és bélhurut, rosz
emésztés, gyomorégés,
gyomo- és fejtörés,
gyomer-től eredő fej-
fájás, vérszegénység
elsóványodás, álmat-
lanság és s-ék eke-
dés ellen orvosi tapaszt-
alatok és ajánlat k szerint
legsikeresebb szernek van
elismerve. Továbbá :

„Szalády-kávé”

egy új pótkávé, azok ré-
szére, kik az ázsiai kávé-
nélkülözni nem tudják,
ahhoz vegyítékül, kitűnő
kávé javító pótser, mely
szép színt és kellemes za-
matot kölcsönöz s a kül-
földi pótkávékat jóval fe-
lül mulja.

Kapható a feltaláló:
Szalády Antal nál
BUDAPEST.

Andrássy-ut 86-ik sz.
minden nevezetesebb fűszer-
kedésben és vidékén a meg-
határozot boltiá rakon.

védjék, illetőleg az igazságot fölszínre jutni megakadályozzák; a gazdagabb zsidók a pénzt csak úgy szórták, megvesztegettek új tanukat, megpróbálták vesztegetni a bírakat is; sőt külön új ágot alapítottak a tárgyalás idejére „Criminal-Zeitung“ czime alatt, hogy a népet megbolondítsák, a bíróságot félrevezessék.

Magyar! ne higgy a zsidó ujságoknak.
Egy magyar hazafi Morvában.

Ó-Kanizsáról írják lapunknak, hogy ott folyó hó 16-án a „Jean“ féle nagykorúcsma nagy termében nagy ghezérés volt, melyen résztvett a város összes jordánja képviselve nagyszámban Izrael eltszított népét párosulva Hebron rúzsákkal. Örömmel jelenthetem írja levelezőnk, hogy a termények és gyártmányok agioja rohamosan emelkedett városunkban a nagy mulatság következtében. Ugyanis fokhagyma keresve sem találtatott; mert e disznóvénnyel és macesszel volt a terem idealisan díszítve, sőt mi több e kudvencz virág képezte a dísz rendezői jelvényt is a gomblyukban. A mint javábau nézem a szabaduszó honpolgárokat és népfelkölköket, tisztatündéreket, az erény és ékesszólásnak ritkán barátjait mint lenge deznek kifli orrú Szalik karjain elkiáltja magát egy gajjesos lábu jordánfi: „Urszághut egy fukhogymáért;“ No mondok magamba ezis megadta, bizonyosan Juda országát, mely nagy sajnálatunkra nincs, ígérte akkor is. A ghezérest nagy hangverseny diszklave-rungás, vonnyítás és ordítás előzte meg. Maces nagyságú meghívókön már napokkal ezelőtt orias betűkkel hirdették a conczertot. Megis jelent az intelligencia (?), kik nem nagy számmal voltak képviselve. Nem csoda. Hisz zsidó is szerepelt a conczertban. A gazdag zsidó kereskedő Kobi fia huzta oly jöngyöröden a hegedőt, hogy minden jelenlevőnek eszébe jutott valamennyi hitelezője, a rüfkék pedig dézsaszámra hullaták tündér szemüknek savanyó termékét. Volt ünepi szavalat is, melyben elnyögdécseltek Rákóczy keservét, de nem holmi 50 krosót. Aztán diszlab és kézzel való hadonázás egy kiköleszönzött zongorán telve hamis hangokkal. A bábeli hangzavarból összelehetett volna egy zsidó hymnust alkotni. De vége szakadt a fülrontó zajnak, legalább addig, míg egy bandzsa, bazsarózsás orrú jordán szerelmi ümlenghéseit előadta a műkedvelők szinpadján. Uri csend honolt, melyet egy-egy alvó honpolgár hortyanása szakasztott meg. Aztán megindult a táncz. A cigány rákezde a „jeruzsalemi kesergőt“ majd pedig számosak kívánságára a kis Czirák „csordást“ pendített rá. Nosza valamennyi lúdtal; u, gajjesos, ki és befelé görbült láb mozgásba jött; Farao országából kiszabadulás óta ily borzasztó szép lelkesültséget még zsidók nem mutattak. „Csohaj! sohsem halonk megh“ vonyítja a rücskös zsidó. Nem-e? kérdém. Intek a cigánynak Rákezdi a „hepp heppet“ melyre „zik-czene“ képezte a frisset. És a mulatságnak rögtön vége szakadt. Máskor majd többet.

Ókanizsai látogató.

A „Füstölő“ kiadóhivatalában

megrendelhető:

☞ Tisza Eszlár a multban és jelenben. ☞
Irta Ónody Géza. 1 frt 50 kr. helyett csak 1 frt.

☞ Zsidóvilág Magyarországnban. ☞
Regény 3 kötetben. Irta Salvator. A 3 kötet ára 1 frt.

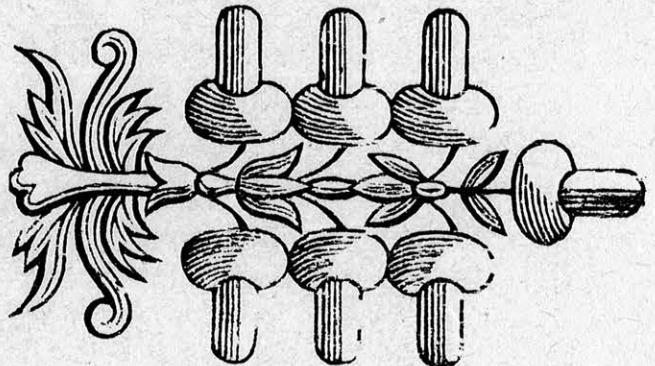
Csak keresztényeknél vásároljunk!

„A sors játékai.“

Beszélyek és rajzok. Irta Ács Géza.

E legújabb, 16 nyomatott ivre terjedő, szép kiállítású, a sajtó által kedvezően fogadott mű lapunk kiadóhivatalában megrendelhető. Ára 1 frt.

Eltársainkhoz!

Kerepesi-úton van a „Makkhetes“,
Oda járjon, ki vendéglőt, jót keres
Bacher József győri honafi, keresztény,
Szivesen lát s nem örül a más vesztén,
Nincs ott jordán, fuxin-pancsos, vizes bor,
Melytől fej fáj, ég, csikorog a gyomor.
Tiszta konyha, izletes, jó ételek,
Legjavából, olcsón, ki minőt szeret.
Minden este kedvelt töltött káposzta,
Reá jó bor, mely a kedvet meghozza.
Ozsonnára kapsz piritos kenyeret.
Otthonodnak találod te e helyet.
Régi, híres a „Makk-hetes“ fogadó,
Járj hát oda, ha busit a nagy adó,
Mulatni, vagy ha tán boszant a gázság,
Keress fel csak! „Borban van az igazság.“
Népfölkelés, poitika, háboru,
Eldöntetik ott, ne légy hát szomorú,
A kaputrok, dolmány ottan összefér,
Művész, író, hivatalnok mind betér
„Makk-hetes“-be menj, s ne pártold a zsidót,
A jordán becsap, olcsón ad, de nem jót.

OLVASÓINKHOZ!

Itt a „Füstölő!”
Bú, gond kergető.
Jakheczeknek ellensége,
Amíg ez él, addig nem lesz
A gazoknak békessége.
Fizess hát elő!

Jó satyra, viczcz,
Kaczagásra visz.
Ieziget, Mórt ki sem kedvel,
Üssük tehát a humornak
Fegyverével újult kedvvel,
A zsidóknak siczcz!

Jordánnál a pénz,
Goy bárhova néz.
Uj név alatt buknak, csálnak
Szegény, igaz hitű. dolgos
Magyar neki megy a falnak.
Itt a romlás, vész!

Felhős, bús az ég,
Atok sújt-e még?
Lesz-e nekünk derült napunk?
Vagy tán polip karok között
Hitvány jordán jármot kapunk?
Mondjuk, hogy: elég!

Tisza s a kormány
Ámit egyformán
Dédelgeti a zsidókat,
Hozomra él Rotschildoktól,
S nem tartja meg, amit fogad.
Furesa igazán.

Mind zsidó kézben,
Magyarhon vészben.
Ki a síkra, ki nem gyáva
Az igaz fegyverrel álljon
Antisemik táborába.
Legyünk hát készen.

Hazánk szomorú,
Adó, háború
Jordán gyötör szegény népet,
A türelem és a harag
Már a tetőpontra lépett.
Torkig van a bú.

Allj hát sorunkba,
Bár nagy a munka.
A jordánnal szállni harcza,
Igazságnak, jó ügynek nem
Lehet sohasem kudarcza.
Allj hát sorunkba!

„VENDEGLŐSÖK LAPJA”

A hazai szállodások, vendéglősök, kávéások és kávéházi segítők érdekeit felkaroló, hazánklán egyetlen szakközlöny. A budapesti vendéglős ipartársulat, valamint 26 vidéki egyesület hivatalos közlönye.

Szerkeszti és kiadja: IHÁSZ GYÖRGY.

Előfizetési ára egész évre 6 frt, félévre 3 frt, mely a kiadó hivatalban: Budapest, IV., Duna-utca 7. sz. alá külden ő Ajánljuk e jól szerkesztett, szép kiállí ásu, havonként kétszer megjelenő lapot a közönség figyelmébe.

Bartalits Imre könyvnyomdája
BUDAPEST.

VIII., Eszterházy-utca 12. szám.

Elvállal mindennemű könyvnyom-
dai munkákat.

A „FÜSTÖLŐ”

I. II. és III.

összesen 60 számból álló évfolyamból teljes
számu példányokkal még szolgálhatunk:

E 3 évfolyam együtt és egyszerre rendelve meg

5 frt helyett

CSAK 3 FORINT

bérmentve.

FÜSTÖLŐ

ANTISEMITIKO-SATYRIKUS ÉS HUMORISTIKUS KÖZLÖNY.

MEGJELENIK MINDEN HÓ ELSEJÉN.

FELELŐS SZERKESZTŐ: KÉNKŐ. — KIADÓTULAJDONOS: BARTALITSIMRE.

ELŐFIZETÉSI ÁR
postai bérmentes szétküldéssel:
Egész évre 1 frt.
Egyes szám ára 10 kr.

SZERKESZTŐ-ÉG ÉS KIADÓHIVATAL,
hová a lap szellemi részét illető közlemények,
előfizetési pénzek és hirdetések küldendők:
BUDAPEST, VIII., ESZTERHÁZY-UTCA 12. SZ.

HIRDETÉSEK
háromszor hasábozott garmondor vagy ennek
térfogata 5 kr.
Nyilttér soronkint 20 kr.
Kéziratok vissza nem adatnak.

HIRES JORDÁNOK ALBUMA.

Báró Rotschild Náthán.

Rotschild Náthán.

(Képpel.)

Alázatosan csókolja Tisza és Hopszaszaspárty az államok zsidájának, a jakheczek királyának lebernyegét. A világhirre vergődött pereputy Bécsben, Párisban, Londonban, Nápolyban, Frankfurtban baromfi módjára elszaporodott. Legelső ősük Rothschild Amzel Mózes 1754-ben adta ki páráját. Állítólag a Rothes Schild (vörös czégtáblától) erednek, miből azt következtetni, hogy gyűszűn és fűtyülön kezdtek s a csalásból milliókat szereztek.

A magyar néphez.

Képviselők készülődnek,
Jelölt terem, mint a gomba;
De nem hisznek beszédjöknek,
Bár itatnak, vesztegetnek;
Gyomrot hoznak izgalomba.

Éhen-kórász, gyülevész-had
Handlérozik majd az elvvel.
Ámde rájuk senki sem ad,
Ígérnek majd eget, földet,
G'seftel, licitál mind, s nyelvel.

Tisza itat, folyik a bor,
Negyvennyolczas, talmi hősök,
Vakitnak majd jó nép akkor.
S te remélve, kerülsz lépre,
Igaz embert nem lelsz köztök.

Lelkes ser'ge Istóczynak,
Nem csap lármát zsidó módra,
Állj hozzájuk, ha majd hívnak,
Üdvös, nemes, szent a céljuk,
Állj tehát a csatasorba!

Gaz zsidótól és némettől,
Közös-ügytől mentek legyünk,
Mert a sok baj lassan megöl.
Nagyok voltunk a szép multban
Birka módra nem türhetünk.

K É N K Ö.

Antiszemita gyöngyök.

— Legjelesebb íróktól. —

Tacitus, a régi kor egyik leghíresebb történetírója:

„A zsidóság erkölce pizkos és utálatos, a legelvetemedettebb bujaságra hajlandó és minden más nép iránt ellenséges gyűlölettel viselkedő népfaj.”

Cicero, a híres római népszónok mondja:

„Köztudomásu dolog, mily számosak immár a zsidók s mily mérvben ragaszkodnak egymáshoz s mily befolyást gyakorolnak a gyűlésekben, annál nagyobb elismerést érdemel tehát ama férfi bátorsága, a ki e barbár szektának, eme folyton háborgó tömegnek, eme gyalázkodó s gyanakodó nemzetségnek ellenszegülni s ellent állani bátor volt.

*

Seneca, az ó kor eme legkiválóbb bölcsésze is elítéli a zsidóságot, mint népfajt.

„A zsidóság, ezen gyalázatos, megvetésre méltó népség, már minden országba befurakodott. Ők a legyőzöttek szabnak ma már törvényt legyőzőiknek.”

*

Kant a német bölcsész:

„A zsidók egyáltalán a csalás nem épen alaptalan hírében állanak, sőt ugylátszik vérükké vált. A zsidó nép semmi megtisztelő nemzeti önállásra nem törekszik, hanem a helyett azon népnek részében keres kárpótlást, mely őt körébe fogadja.”

A d o m a : Nagy beteg lett Sáromberky urambátyám Alig hogy hazaért Pestről, már is le kellett fektetni; nosza a cselédség rohan az orvosért; ki melyiket találja azt hívja. Így történt, hogy a falu keresztény és zsidó orvosa a betegnél összetalálkozott.

„Nü, herr colegha, mith ghondul mi paja lehet a beteghnek“ kérdi a zsidó orvos.

Orvosi diplomámra, ez a tünet ázsiai kolerához hasonló.

„Hogy gondolhatja azt; hiszen nem is volta mogáth Ázsia felé, Pestről jött; tehát csokh pestis lehet“ — felelé a pesti orvosi egyetem képesített doktora.

Roxer.

ZSIDÓ TYPUSOK.

A kalap.

- Liebe boráthom, fölig vadjok az adusságban.
- Hodjan? Hisz' tegnap mondták nekem, hodj kifizetted khuntóidat.
- Phersze pojtár, de ezt a kholopot hitelbe vetthem, ami éri mogát a főlemig.
- Nekhem is ój kholopom van.
- Hodj jotottál hozzája? Hodj volt?
- Nem thodom én! Mikhur elhoztam, senkiséem volta a bultban, aki megmandhatta vulna.

A magyarok Sejlokja.

1860-ban.

Bottal hegedültetett gyakran felképzelt képes felének mására Turkeve derek főbirája: Kenéz Elek Nagy lelkűen nem olvasták meg az uzsorás hiénára húzott 25-öt.

1887-ben.

Megnyúzta saját hitfeleit is, s a goznak bőrét és husát is hajlandó volt lehámozni. S a számtalanszor pofon vert. undorító, zsidó — ki lelki üdvösségét is eladta, köpköd átkozódik, pökhendiskedik, tagad, „becsületére“ hivatkozik a bíróság előtt, s embernyúzásaért nyolcz hónapig hagyják csak pi-henni hajmeresztő munkája után. Nevetséges uzsora törvény! Vak igazság! Most meg alig mernek palczát tűrni felette.

Megmagyarázta.

Pécs közelében, a Jakabhegy mentén, a kocsi-uton ballagott Ormódi Ábrahám, egy bécsi varrógép-gyár röptülő ügynöke, kezében és hátán jó nagy ládát czipelve, a nyári nap égető sugaraitól, s a gyalog-lástól erősen izzadva, vele egyirányban, Pécsre tart gyalogszerrel Péter gazda, a zsidóknak nagy el-lensége.

— Jó napot, hallja kend! — szolt Ábrahám Péterhez. Motasd meg nekhum, hol van H. falu?

— Gyűjön, majd megmutatom. Mindjárt meg-láthatja az egész községet! — válaszolt Péter gazda flegmatikusan, s a varrógép ügynökkel szó nélkül ballagott fel a Jakabhegyre. Mikor felértek, megáll Péter gazda a kifáradt, lábain állni alig tudó Or-modi előtt, s lemutat a hegy alatt elterülő egyik falura:

— Az ott a H. . . község! — s indult tovább.

— Mért tette engümet balanddá? Hiszen az út vezet oda, meljen mi jöttünk.

— Azt jól tudom, — válaszolt Péter — de maga azt kérdezte, hogy mutassam meg a falut, de mert a fáktól nem látszott, fel kellett jönni.

Hogy a zsidót a lapos guta környékezte, kép-zelhető.

Fokhagymás költészet.

Hebron rózsám, jordán gyöngyöm,
Szivem árját im' kiöntöm.
Csókot nyomnék szádra Száti,
Ámde még se bírok,
Mert úban áll, mint a kifli,
Nagy ugoroka orrod.

Hidd el, nem vonz a nedánod,
Hogyha szeretsz, meg nem bánod.
Ropogtassunk maczeszt, együnk
Kövér libamáját,
Hisz' nálatok a nő nem más,
Mint „asszonyi-állat.“

Dermesztő fagy, hó, szél, hideg. . .
Kérdeked Rűfkém: mért remegek?
Tán szeretlek? Nyilatkozom?
Igazad van, látom:
Tátid örzi rég' zálogban
A téli kabátom.

Úgy szeretnék hő kebleden,
Kímulni szémi kedvesem,
Oh, de szived, ékességed
Látom, mind csak talmi,
Hagymaszagod miatt veled
Nem lehet meghalni,

Filosemita.

MAGZES.

Helyf Náczi, az álliberális Kossuth imádó egyszer igazat szólott a sándorutczai színházban közállapotunkról: Állapotunk ma az, hogy Magyarország pénzügyileg a Rothschild-csoporté, katonailag a közös hadügyminiszteré, közgazdaságilag Ausztriáé, politikailag az udvaré, s csakis adósságilag Magyarorszáé.

*

Savanyu Józsi kamat nélküli kényszerkölcsönöket szerzett az emberektől, soha megadomra, Berele Hay meg 200%-es kölcsönöket adott áldozatainak. Egyik olyan, mint a másik, de azért Savanyu Jósának kötelet ígérgetnek, Haynak pedig csak 8 hónapi dutyit kristkindliznek. Ez az egyenlőség, ilyen a gyönyörűsége uszoratörvény. Légy büszke jó magyaram arra a híres, zsidó gondolkozásra valló Csemeghy-kódexre. A keresztény gazembert felmagasztalják, a legelvetemültebb jordán uszorást őrizik és ápolják szuronyos fegyverrel. Nem elég szép ez? Van (i)gazság a földön. Hiszen méltányosoknak kell lenni a földi bírónak, a legfőbb égi bíró iránt, hadd legyen neki is dolga.

*

Hay Bernát legyen a te hiteleződ! — Legyél háztulajdonos Szegeden! — Légy szerencsés, s üdvözöljön a (budavari) Fortuna! —

Légy zsidó!

(Satira.)

Miért busongsz magyar! Miért a jajgatás,
Hogy hazádon immár itt a végpusztulás?
Hogy terheid nagyok, jogod kevés, igaz;
De balzsam minden sebren van, van még vigasz:

Hogy az ördög el ne vigyen,
Alj vele jó lábom, frigyem;
Azt tanítja ma a csizió:
Ha boldogulni akarsz: légy zsidó!

Ne keresd te újra azt a régi jogot,
Melyet aranybullánk, s Verbőczy alkotott.
Tanuld a váltót, uszorát s a büntetőt,
Találsz ott ha mást nem, hát elég bőkenőt.

Régi jogod csak volt, de hát
Voltra még a zsidó sem ad;
Azt tanítja ma a csizió:
Ha jogot kiáltasz, hát légy zsidó!

Igazság? Az is csak afféle régiség!
Mátyás korában még tâu ismerék,
Azóta eltűnt, mondják: álarca van
S járatlan utakon jár, mint a hontalan;

Lámpával hogyha keresed:
Szörnyű hálátlan kereset.

Azt tanítja ma a csizió:
Ha igazságot akarsz, légy zsidó!

S majd ha semmid s m lesz — mert van még valamid —

Ha végkép elvesztéd a jólét utait,
Ha jog s igazság romjain rom lesz hazád,
Dicsárd rá Izrael rongyszédő hadát,
Utját ne áld, örülj ha ád
Koporsószege poltúrát;
Vagy tedd, mit tanít a csizió:
Ha boldogulni akarsz, légy zsidó

Kulcsár Ernő.

SIMI MONOLOGJAIBÓL.

Baland gaj! Folladjál magadat bele a nyomorósgba. Hjah! Mi vadjunk nadj hatalom. Ma vadjok grájzleros, ha ödjesen mökhödöm, leszem mogomat nadjkereskedő. Hodj mily bota a pharaszt! Ráthani-thottam odjanis, hodj ha phénze nines, adok neki khuntúra, már freilich, ha jó módban vadjon. Fizeti minden nedjedévben a számláját, phersze én becsem-pészek bele thübbet, mint vett. Jaz natürlich! Igy járta István gazda is, kinek áspirálok a vadjonára, ű majd lesz osztán neküm kocsis, s a Simi nadjságos ora. Mandam, tegnap elköldi bultumba a khünjvecskével Jotka asszonyt, hodj tartuzást kifizesse, s mandja:

— Hallja maga Simi, minek van beirva az a sok d e t t ó? Mi sohasem ettünk dettót.

Megmadjaráztam a tréfli satrafának, hodj ha tegnap is például borsot, rizskáshát vásárukt, ma is, hát a mai vételt csak ógy jegyzem be: dettó. Az asszony hazamente mogát, s kérdezte István gazda: Mit mondott a botos?

— Hát azt mondta lelkem apjukom, hogy szamárvagyok, kend meg dettó!

Kölcsönösség

Náthán és Dolfi boltoslegények a tizszer hamisan bukott „Tournür királyné“-hoz czimzett kereskedésben Ünnepnajuk lévén, délután elindultak egy kis néhány deczire Budára, persze zsidó forsponton a lánczhydön át. Náthán és Dolfi a hidpénztárnál egymásra néztek, vajjon melyikőjük fizeti a hidvámot.

— Fhizesd te most Náthánkám! — szolt Dolfi, majd visszafelé én fizetem.

Este felé visszaternek Budáról Pestre, Dolfi erősen s büszkén veri mellét.

— No most én fizetem a lánczhydpenzt!

A bálban.

Kóvik, Rűfkék lejtik a csárdást örületesen.
Erger, Zickzene, Hepp-heppre megugranak ők.

Robbanó britannikák.

Sok ember nézete változó mint az időjárás, s arra felé forgatja köpönyegét, merre a szél fú. A „vén csataló“-ról, a nagyorrok ismert királyáról a szabadkőművesek mesteréről: Pulszky Ferenczről beszélnek, hogy 1847 körül a liberális eszmék érdekében erősen korteskedett, s az ellenpárt rá fogta, hogy a polgárokat lóhussal vendégelte meg. Az ellenpárt tehát, midőn Pulszky közeledett hozzájuk, az orrok nagy mesterét nyeritással fogadta, s az uhlanusok a lovak fejét felé fordították.

A multkor ^{*} körszemlét ^{*} tartván a király, Tisza Kalmán észre vette, hogy ifj. Ábrányi Kornél nagyon sokat társalog a cseh főurakkal. Oda szól tehát Ábrányihoz:

— Ugy látszik, ön konspirál (összeesküszik) a csehekkel?

— Hogy ne, kegyelmes uram! Hiszen már tizenkét év óta — c s e h ű l állunk.

Legközelebb a miniszterelnök majd egy zsidó talpát nyaló filosemitát fog megkérdezni, mire majd ily választ nyerend:

— Persze! Hiszen Deáknak a zsidók emancipálása óta — zsidóul vagyunk!

A delegáció ^{*} elfogadta ^{*} Mannlicher „sógor“ által feltalált, közösgyves ismétlő fegyvert, melylyel ügyes ember egy perc alatt 40 lövést tehet. Feltalálják a sok irtó szereket, még sem tudjuk a poloska módra szaporodó zsidóságot kipusztítani. Legjobb volna, mint Petőfi mondá: ostort fenni, lángostort, s megkorbácsolni az egész (zsidónak hívő

keresztény) világot. Ugy látszik, a szellemi löpor (a gazok megvetése) mit sem ér, minden fegyver csütörtököt mond mert a felháborodást, undort, elfojtja egy kevés áltató pénz-csengés, melylyel szemben czinczogás az ágyuk dörgése.

PHOLITHIK.

Phálya thársam; Berele Háy,
Gajt nyózni ójra készen állj!
Sukhallod a nyulcz hunapot,
Mit a thürvény reád szabott.
Csolás után pihenni jó . . .
Minek az apelláció?
Péncz beszél ma, rongy goj hallgat,
Az igazság tovább alhat.

Mint amennyi koldus botot
Az oszorád létre hozott,
Pofftól dagadt képed mása
Melthó anji bot áldásra.
De nálunk ez annak járja.
Kincsek van csak pár krojczárja:
Nyózd le gajnak bürét, hósát,
Hadd átkozza mind a sorsát.

Böszke a mi fajunk reád,
Dicső, ki száz procentre ád.
Jajdoljon föl nyomor, panasz,
Deről még rád egy szebb tavasz.
Fizetve lesz szenvedésed,
Élesebb lesz nyúzókésed.
Bürtönből térsz palotádba
Kaczagj azon, ha otánad
Száll adósok szörnyű átka.

ZSIDO LOGIKA.

Régóta hő vágyunk, s tervünk a vérszopó, nemzetrontó zsidókat, kiakolbolitva, Palesztinába perzsuplicatni Ily ábrándokkal telt el a jeruzsálemi jordánok kaftános, csipkedő vendégekké di-szelgő fincek, hosszuhaju, libernyeges küldöttsege, mikor Zsidóország felállításán fáradozva, pénz ő fel-ségéhez, a vén Rothschild elé azon alázatos kéréssel járult, hogy teljesítse hitsorsosainak hő vágyát és állítsa vissza Dávid király trónját. Az öreg bankár így válaszolt zsidó jargonban:

— Wie haiszt? Inkább vadjok a khirályok zsidója, mint a zsidók khiralya.

Természetes hogy a küldöttsegnek amugy is görbe orra még jobban lekonyult.

PHICZEGEPHORES!

— Mit orditsz Szhálikám? — szólok a mámelebenemhez.

— Áj, váj, lieber tháteleben! Khieste mogát edj fhugam!

— Óh, az a fhug nadjon örölni fogja mogát, hodj nem kell nekije egy fhüdel alatt lakni a nyelveddel. Fhekhödjl le! Majd khiszulgáalom én a vevüket.

A zsidó iskolából.

— Nü Léwi jerek! Mand meg neküm, hodj a háziállatok közül melyik ragaszkodja mogát az emberekhez legjobban?

(Léwi hallgat.)

— The szomár, még azt sem todolsz? Hát a — piéca.

*

T a n i t ó : Nü jerekek, látom, hiába thonitlak, én vadjok a thonitótok, mégis szomorak vadjtok. Fogok most csinálni edj nadjszerü madjarázat a matematikhábul. Rózsavülgyi Maxi, mand meg, melyiket szereted jobban, edj ezüst vadj edj papiros florén?

M a x i (Lábaival rugdosva szomszédját, hogy sugjon.)

T a n i t ó : Te szomár, még azt sem thodolsz? Felelned kellett volna, hodj az ezüst florint a papir florinba csavarva, udj adná neküm! Leölhetsz! — Hallum, hodj thegnap Batori Mór és Zrinyi Pir-kász verekedtetek. Therdeljetek le üt khühkhoricza-szümre. Hallum, hodj neküd Eszterházy Jakab is részed valta benne a verekedésben?

J a k a b : Igen, edj egészséges phafan képezte részemet.

Hol van az ökör?

Az utolsó személyvonat már egy óra előtt elrobogott Kecske métről, midőn löcsalábait komikusan hányva, lihegve rohan a pályaudvarba két, göthös Júda sarjadék. Czeglédre akartak utazni, hogy bizonyosan valamelyik jóhiszemű keresztényt lépre csalva, jó g'seitet csináljanak. Több személyvonat az nap már nem ment. Köpködtek, dühöngtek. Mit tegyenek? Az állomásfőnököt arra kérték, hogy eszközölné ki valamikép Czeglédre utazásukat. — Jól van! Egy tehervonat nemsokára indul Szálljanak fel. Egyikőjüket ökör gyanánt fogom bevezetni, a másik pedig az ökör kísérője lesz. Ez meg is történt. Izsák, az ökörhajtsár, s Jakab, az ökör felszállottak. Mikor azután a vonatvezető ellenőrző szemlét tartott a vonaton, Izsáktól, az ökör hejtőtől átvette a szállító levelet. mivel ökröt nem látott, azt kérdezte: Hát az ökör hol van? Erre előáll zsidó hetykeséggel, mellét verve Jakab: — Az ükhür én vadjok! A szokásos „mehett!“ után a vonat óriási hahota közt megindult.

BÁTORI ALBUMÁBA.

Mondják: Batori Mór ügyvéd, nyüz, s mégis ügyetlen. Tudva vagyon, hogy csal, s éppen ezért ügye nincs.

Antiszemita-hiszekegy.

Hiszek egy üdvös elvben, a boldogító függetlenségi antisemitizmusbán, az ő nagy hatalmában, mely fogantaték minden igaz keresztény kebelben, születék szegény hazánk megrontására törekvő, vuklis, kampós orru, fokhagyma szagu, Istentől eltaszított, hontalan faj gazságai következtében, mivel sok valódi Árpád ivadék kinzaték e gyönyörűséges mák- virágok által csalással, uzsorával, aljas, jellemtelen dolgokkal, a szüz goj leány pedig sakterkésük által, s keserves kinok között, ártatlanul kisenvedett; de az eltussolások daczára is e szomoru tudat meg nem hala, hanem örökké élni fog, mig lesznek igaz honpolgárok, kik azt óhajtják, hogy Izrael maradékai, az átkos politikával, talpnyaló mamelukokkal szálljanak alá a poklokra, hol sirás és fokcsikorgatás, ép oly iszonyu kinok között gyötrődjenek, mint ahogy ők tettek az általuk tönkrejuttatottakkal, onnan nem lévén már eljövendő, törvénytípró, lelketlen, csaló és hamis cselekedeteikkel és adópréssel kísérteti a még meg nem nyuzott eleveneket, s hiéna módjára a holtakat. Hiszek, de csak kötve a szavazó gépben, az antisemitává leendő miniszteriumban, az üres zsebű pénzügyminiszterbeh, és az örökös deficitben. Amen!

Kénkö.

KRÓNKA.

4-én. Az „Adjonlúság“ című zsidó lapocska 48-ik számában a híres saktervédő: Útvös Károly áldástalannak nevezi az antisemitizmus harcát, s azt állítja, hogy a jog-egyenlőségnek, s a valódi demokráciának a zsidóság a legderekabb harciosa. Juda ivadékaihoz sok mondani valója lesz. Buzdítja a szerkesztőt: a netalán bekövetkező támadások ne lankasszák, mert a magyaroknak szükségük van a zsidóságra, mivel ők a szabadság és műveltség hű közkatonái. A talmi prókátorból lett rabbi végre áldását adja a jordánokra. A másik „jeles“, képviselőből kipottyant munkatárs: Mezey Ernő pedig az antisemitizmus hanyatlásán örvendez. Annyira lejárt már magát e két „hazafi“, hogy szellemi szárnypróbálgatásaik csak a közneveltség tárgyai.

5-én. Angolországban — melynek lakói élelmeseek, s vigyázók, a zsidókkal versenyeznek minden téren — 110 ezer jordán lakik, és pedig 41,700 Londonban, 68 ezer 300 a provinciában. Sajnos, hogy ott is aránylag a zsidók kevesebben halnak meg, mint a keresztények. Hija, a zsidó még a halálnak sem kell!

6-án. Állítsa még azután valaki, hogy a „művelt“ (?) Franciaország észnél volt, midőn mostanában zsidó minisztert nevezett ki? A fokbagymaszagu „Kölni ujság“ azt kürtöli világgá, hogy gr. Széchenyi keresk miniszter helyébe Warmann Mór zsidó nevezetnék ki. No, már megbolondult a világ! Vakuljatok gojok!

7-én. Jajveszékelték a mamelukok és álliberálisok, forradalom ütött ki a tőzsdén, a börzianerek hajukat tépték dühükben és remegtek, mert Istóczy, az antisemita vezér a képviselőház elé terjeszté a tőzsde-adó behozatalára vonatkozó törvényjavaslatát. Titokban helyeselték a honatyák, de nem akartak a zsidó pénzvilág darázs-fészkébe belenyulni „igen“-eikkel Kiderült a jordánok arcátlan, csattanós ötösökkel diszített képes fele, mert a javaslat ellen 103, mellette 30 szavazott. Fumigálta az ország ügyét 318 ingyenélő, dologkerülő „képviselő“. Mit bizonyít ez? Azt, hogy van a Sándorutczai politikus színházban 103 olyan mameluk, kik még az eszlári sakternek is segítenék alkotmányozni a világot, csak a husos fazekak mellett maradhassanak. Van 30 antisemita, kik közül 17 nyiltan, 13 (szerencsétlen szám) pedig csak szür alatt mutatja ökleit a „kagal“-nak, van 318 mandátumot bitorló.

8-án. Az új igazságügyi palotát valahol a baromfi-piaczon állítják föl. Jó volna az igazság istenasszonya melé egy kakast is állítani, mely az igazság szolgáltatóit feléressze kukorékolásával, s szebb hajnal hasadjon a magyarra.

9-én. Sok államfőt eléri a nemezis. A zsarnok, gyilkos orosz czár. Sándor elzárkózik a világtól, háborodni kezd elméje. Nyilván felébredt lelkiismerete, s furdalja. Nagy emberek átká. Butit a futki a maszka nép remeg, a minden oroszok czárja örült. Bolond világ! A másik uralkodó: Abdul Hamid török szultán. Ez is embereit félelmében úgy puffoghatja le, mint az ebet. Amannál a hatalom, emennél a hanyatlás, gyenge erő az indok. Ezek örülnek, a többi nagyhatalmak pedig ezen örülnek.

12-án. Dessauer Gyu'a sakter metszöt, — ki Berger Jakab vakarisát oly buzgósággal metélte körül, hogy a fiu csak hamar Ábrahám kebelébe költözöt: — e czirkumciziójáért vétkes emberölés címén vád alá helyezte a törvényszék. Kár az emberiség ezen jóltevőjét büntetni, inkább példát vehetnek tőle a többi sakterek.

25-én. Vakulj olvasó publikum! Ez a jelszó az előfizető hajhászó, végtelen papírú, zsidóságú lapoknál. Így a „P. H.“ is új év felé világgá röpitett egy senzációs hírt, mely bizonyítja, hogy mily bigottak a körülmélték. Lichtenstein tápió szelei zsidó rabbi egy röpiratot adott ki, melyben felhívja a fiatalabb zsidókat, hogy keresztelkedjenek meg Lichtenstein e lépésre hitsorsosainak vallástalansága, romlott erkölcsi inditották, mert elolvastán az új testamentumot, meggyőződött Jézus igaz vallásáról. Persze összeröföntek erre a „tudós“ es csoda rabbi, hajukat tépik az orthodoxok és neologok. Mi pedig csak azt mondjuk, hogy ebből nem lesz soha szalonna, s nincs az a keresztviz, mely a kikeresztelkedni óhajtó zsidóra tapadt piszko lemossa.

27-én. Felfordult a világ, zsidót tesznek szentté, zsidót, ki előtt semmi sem szent, ki szemtelen. A „Moniteur de Ro-

me“ kürtöli világgá, hogy a rítus kongréczió illően határozta men, miszerint a „Szent lélek“-ről, és „Szent szív“-ről nevezett kongréczió alapítóját: Liebermann keresztelt jordánt a szentek közé fogják helyezni. Nem hisszük, hogy ily páratlan botrányt csináljanak, s az egyház törőnetet ily halálra dologgal neveltségessé tegyék.

BIRÓSÁGNÁL

— Ha nem viseli magát illendően, rögtön kivéztetem! — szolt a bíró Rózsahegyí Mórhoz.

— Elmennék én mogamtul is, csak ereszszenek engümet!

— Ügyész: — A vádott ellen indítványozom a halálbüntetést.

— Rózsahegyí: (sértődve) Ogyan ügyész ör, ne tegye tünkre a kariéremet.

Legujabb közmondás.

Zsidó nem ember, macsz nem étel!

FANTÁZIA.

— Todod-e Ede borátom — szolt a díjnak az írrokhoz, — kiben van legerősebb fantázia?

— Bizomosan a külthükben.

— Csolotkozol! Az új adóvégrehajtókban mert tegnap is járta egy nálam, s azt képzelte, hodj a lánczomon óra csöng.

A papírkereskedésben.

— A mint látom, most olcsóbb a papír! — szolt a vevő.

— Hja khérem, nadjon sok a — rongy! — válaszolt a kereskedő.

A körülmények.

— Uzsorás maga, Hédervári Jákób?

— Az a körülményektől függ megát, bíró úr. A külső adás nappán „életmentő“, és „második gandviselés“ vadjom. Ha pedig a lejárat napja közeleg: „uzsorás“ a nevem.

A miniszter várószobájában.

Szécsényi Ármin kérdezi az előszobában levő hivatalozgát:

— Szeretném beszélni az igazságodjminiszter úrral! (s egy újpesti hatost nyom a szolga markába nagylelkűen.)

— Csak pár perc után fogadhatja, mert egy híres gazember van most bent nála, azután ön következik! — válaszolt a szolga.

Elveszett kamat.

Bánfi Miksa: — Nüs, mit sinál a moga fia? Még mindig nem nősölte meg megát?

Károlyi Róbert: — Nem bizom a gaz köljök. Gandolja sak, miljen nadj szerencséje lehetett volna! A Liliengarn Száli 200 ezer florin hozománjjal. Kétszáz ezer florinnal, s már 10 éve kaphatta volna. Gandolja csak, menji khamat veszett el azóta!

PANASZ.

Nehéz az élet, Lévi! A honczfot rendőrség nadjon szigoró, a zsebtisztogatás veszélylyel járja megát, mert nadjon üszsze fogdassák a tholvajokat.

— Örülj inkább neki, Izidor, annál kevesebb a Konkorencz!

Ulpianus lezig jogász, és Aeskulapius Piskász urvusunvendék diskurzusai.

Ulp. J. Nüs? Mandjál aztán hodj mi jizróelitak nem szaporodjuk mogunkat, mint jaz baromfi?

— Hodjan? Beszéljél!

— Na, hát a Terefort kimotatta, hodj 125 városban van 178 khüzepiskula és pedig 150 gymnázium és 28 reálban 41 ezer 508 tanoló, 2900 tonár, s ezekre 4 millió 343 tausend 500 gülden kiadás. Mi jizróelitak vadjunk 20 procent, vadjis 7672-en. Nem szép ez, was?

A esc. P. Az még bliktri! De mi a bodapesti oniverzitáson mult évben idj álltunk: Valt az edjetemen 3193 hallgatú khüztűt ünzere leith 1058, a khüllüzvári oniverzitáson 510 thonoló küzt, mi va'tunk 5-5%. A Jozef technikán 546 küzt 191 jizraelita, a 12 jugakadémián 601 küzt 66 mózes. S mi mit se n adunk az iathézetek füntartásához, hozzá szeretik bennönket a thonárok, a khurmánj, s a stiphendiomokat is mi vágjuk zsebre. No mast beszélj! Ogye, hallgatolsz?

Kóser mondások.

Ha a képmutatás elpusztulna, a szerénységnek gyászba kellene öltöznie.

Az élet roulette bank, melynél a véletlen játsza a croupier szerepét.

Zsidópálinka és delirium tremens, jordán, kontár dakter és temető közel állanak egymáshoz.

Megkülönböztetés.

Egy vendégszeretetéről híres, még az iczigek által tönkre nem tett földbirtokos ur ablakon kinézve, oda kiált a nyitott kapu mellett ácsorgó béreshez:

— Pista! Ki jön ott az országuton?

— Egy ember, meg egy zsidó! volt a válasz. Az embert hivd be és vendégeljétek meg!

Diplomata.

Feladta iskolába porontyát: Lévit az Áron zsidó s nagyban ajánlotta a tanitónak, mint ritka tehetséges lángészt.

— Óh, mert uram, ez a jerek, valóságos zseni, született diplomata.

— S miből tetszik ezt következtetni? kérdé a tanító.

— Ógy hazodik khérem, mintha csak olvasná.

Az előszobában.

Uzsorás: Itthon van a bháró óhr?

Inas: Bocsánat, nincs itthon, elutazott.

Uzsorás: Ógy! Akkor mondja meg moga az orának azt a tonácsomat, hodj ha elutazza megát, akkor ne dugja ki fejét az ablakon, hanem vidje el megával.

Szerkesztői üzenetek.

Boldogabb új élet kívánunk összes olvasóinknak! Kérjük t. munkatársainkat, s mindazokat, kik eddig szellemi termékeikre a füstölös nehez munkájában beállított támogatottak, sziveskedjenek nőtőbb czikkeikkel gyakrabban felkeresni. — Maczesz. Nagyon várjuk szellemes czikkeit. Állandó rovatát rendelkezésére bocsájtsuk. — Holló. Vájd ki a jakhecsek szeméit. Magánlevél megy. — Vidéki lapoknak. Szivesen állunk önökkel csereviszonyba. — Zene virtuoz. Nem vált be. Kérünk jobbat, mely mint induló, mindenben jellemezze a zsidókat. — M. Gy. Baranyavár. Munkára fel! — Ostor. A szerkesztőség minden szellemi értékkel bíró czikkét illőhonorárral. — Ország kortese. Gondoljon néha lapunkra is.